

Lucht

(Gaspings)

Toneelspel in twee bedrijven

door

BEN ELTON

vertaald en bewerkt door

Ger Apeldoorn & Harm Edens

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LUCHT - GASPING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BEN ELTON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Philip

Joeri

Bastiaan Ligthart - de baas

Ellen

Juffrouw de Boer

Hans

Weerman

Minister

Verlaggeefster

EERSTE BEDRIJF

Eerste Scène

De directiekamer van de Lighthart Holding. Een imponerend kantoor met grote panorama-ramen. Een strategie-vergadering is in volle gang - grafieken en tabellen. Philip en Joeri, twee jonge top-executives, vuren af op Bastiaan Lighthart, de Baas.

Philip: En zoals u dus kunt zien, Baas, lopen alle divisies mijlenver voor op de kwartaal-prognoses. Kijk (*pakt een grafiek*) dit is m'n grootste vel en onze dappere Wickie de Winst loopt mijlenver door in de rechter bovenhoek. Ik heb twee van die dingen aan elkaar moeten plakken (*vouwt het trots uit*)... Nou ja, dat heb ik natuurlijk niet gedaan. Ik heb het laten doen door mijn mensen. Maar goed, wie het ook heeft gedaan, de resultaten en ik denk dat u het daar mee eens kunt zijn, zijn indrukwekkend. De kokerrok van onze holding laat een paar mooie, stevige billen zien. Als het nog even zo doorgaat, moeten we onze intrek nemen in een veel ruimer bedrijfsjasje. Misschien zelfs Zwitserland.

Baas (*licht verward door Philip's taalgebruik*): Hmm, ja, even voor alle duidelijkheid, Philip. Maken we winst? Is dat wat je wilt zeggen? Verdienen we centjes?

Philip: Grote centjes, Baas. Als God aandelen Lighthart zou willen kopen, dan zou hij daar heel goed over na moeten denken en uitgebreid overleggen met zijn mensen.

Baas: Goed.... tenminste, klinkt goed. Dus als je het ruim bekijkt, Philip, zonder die grafieken en die presentatie-rommel, wat is dan jouw eerste reactie? Wat zeggen je kloten?

Philip (*bedachtzaam ijsberend*): Nou, eh... Baas, mijn kloten zeggen dat ik heel erg opgewonden ben. En dat zeg ik zelf ook. Vanochtend nog tegen mijn mensen, zeg ik: 'mensen', ik ben heel erg opgewonden' en ze weten dat ik niet iemand ben, die z'n gelul zomaar bij iedereen in de nek hangt. Maar ik ben niet de enige, Baas. De sales-groep is ook heel erg opgewonden. De boys in corporate-raiding zijn heel erg opgewonden. De heren chaos-specialisten voor de schadebeheersing van de markt-penetratie-unit zijn heel erg opgewonden. (*vervolg*) En u zeker Baas, directeur Bastiaan Lighthart, zou zich een jongetje van twaalf moeten voelen, dat net ontdekt heeft dat hij er meer mee kan doen dan alleen maar pissen. (*er gaat een telefoon. Philip en Joeri halen allebei onmiddellijk een portabele telefoon tevoorschijn*)

Philip/Joeri: Nu niet, godsamme! (*de telefoon gaat nog een keer. De Baas neemt rustig één van de telefoons op z'n bureau op*)

Baas: Dank u wel, juffrouw de Boer. Kunt u even niemand doorverbinden? Dank u. (*loopt naar de champagne-trolley en streelt met z'n vingers langs de flessen*) En jij, Joeri, wat vind jij van onze opwaartse groei? Ben jij net zo opgewonden als Philip?

Joeri: Nou Baas, ik wil mezelf niet helemaal vastleggen voor ik met m'n mensen heb gepraat, maar zo uit de losse pols, als een niet bindende, eerste reactie, zou ik zeggen dat ik een tikkeltje meer opgewonden ben dan Philip.

Baas: Meer dan Philip?

Joeri: Een tikkeltje, Baas.

Baas: Ja-ja. (*pauze*) Helaas geldt dat niet voor mij.

Joeri: Een tikkeltje meer opgewonden dan Philip op een bepaalde manier, Baas... maar op twaalf andere manieren eigenlijk toch ook weer niet. (*onderdrukt een geeuw*)

Philip: Ik zit hier niet helemaal in een volgtraject, Baas. Ik bedoel, kijk naar de grafiek! Meer geld verdienen is onmogelijk. Al waren we een lesbisch stel met zes reageerbuiskinderen en een bijstandsuitkering in een gesubsidieerde woongroep in Appingedam. Met Aad Kosto op onze nek, die ons probeert terug te sturen naar Tamië.

Baas: Begrijp me alsjeblieft niet verkeerd, Philip. Ik ben wel tevreden. God ja... nee, geen twijfel mogelijk. Ik ben alleen niet opgewonden.

Philip: Nee?

Baas: Al zaten jullie alletwee achter het raam in een zwarte bodystocking.

Philip (*beheerst zich*): U heeft absoluut gelijk, Baas. Okee, Wickie de Winst heeft z'n 501 opengeknoopt en laat zien dat hij maatje extra large heeft. Maar Jezus, verderop in de straat zitten vrouwen en die zijn veel groter, die kunnen gehurkt een ping-pongbal oprapen, zonder hun handen te gebruiken. Nee, we moeten Simon Succes en Tinus Tegenslag recht in het gezicht kijken en ze gewoon over één kam scheren.

Joeri: De Baas heeft gelijk, Philip. Champagne? Niet nodig. Doe mij maar een kop koffie, extra sterk en ik ga verder met m'n volgende spreadsheet, op weg naar de rechter kolom met m'n digitale tiptoetspen in m'n hand.

Philip (*pakt z'n visuele hulpmiddelen in*): Sorry voor uw tijd, Baas. We komen wel terug als deze rode lijn (*de grafiek*) zo vaak de kamer rond loopt, dat u duizelig wordt als u ernaar kijkt. (*ze willen weggaan*)

Baas (*houdt ze tegen*): Doe niet zo idioot. Onze winst is fantastisch. Dat vind ik geweldig. Maar je moet de feiten onder ogen zien. Aan ons huidige succes is niets ook maar enigszins opwindend. We verdienen gigantische bergen geld omdat we gigantische bergen geld hebben.

We kopen land, we nemen fabrieken over, we investeren in het werk en het creatieve enthousiasme van andere mensen. (*Philip en Joeri zijn nogal verpletterd. Baas denkt even na, hij moet ze iets belangrijks vertellen*) Heren, ik ben niet de jongste meer, maar tot nu toe is mijn leven een vol leven geweest. Ik heb een hoop gezien en het meeste heb ik gekocht. Ik heb gegeten met koningen en gedronken met presidenten. En weet je wat opwindend is? (*pauze*) De Wokkel. Dat is opwindend. Geef mij een Wokkel, daar wordt jullie oude baas opgewonden van. (*een korte pauze vol verbazing*)

Philip (*beent de kamer door en slaat op de intercom*): Daphne, laat je lekkere beentjes eens rennen en breng verdomme subito een zootje Wokkels van Smith, naturel, paprika en oriëntal en waarom heb je daar nondeju niet aan gedacht. Je wordt betaald om te denken, godsamme... (*intercom uit*) Het is geregeld, Baas. Ik snap niet hoe ze dat kan vergeten.

Baas (*in de intercom*): Dat laatste verzoek kunt u cancellen, juffrouw de Boer. Ik moet Philip even uitleggen, dat je met metaforen kunt werken.

Philip: Daar heb ik geen problemen mee, Baas. Als iemand goed is, dan kan het mij niet schelen waar z'n ouders zijn geboren.

Baas (*slaat een arm om Philip heen*): Philip, jongen, kom eens hier. Dan zal ik je wat laten zien.

Philip: Aanwezig, Baas.

Baas: Het is een schilderij van Rembrandt en dat was, zoals je misschien weet, een schilder. Het is een torso. (*ze lopen naar de muur, waar een schilderij hangt*)

Philip (*wil laten zien dat hij totaal verrukt is*): Oh... oh, meneer...oh, oh, oh, Baas... hij is subliem, meneer, zonder meer subliem... de ehm... kleur... en ehm... het licht... ja, dat is het... het licht. Heb ik gelijk, Joeri. Help eens even.

Joeri: Helemaal, Philip. Deze jongen is een superieur talent. Zo'n soort doeken volsmerende Marlboro-man met een grof gebeeldhouwde kop en van die vurige ogen, die 's morgens vroeg opstaat en die tegen z'n scheerspiegel zegt: 'Ik kan schilderen, ik wil schilderen.' Halverwege de middag houdt hij een giga-overzichtstentoonstelling en tegen de avond heeft hij alweer de baal.

Philip: Precies! Mag ik u wat vertellen over hoe ik die jongen zie, Baas? Om half zes arriveert hij op de westelijke oever van de Seine en terwijl al die andere kielendragers hun kwasten in pakken voor een nacht vol drank en vrouwen en proberen te vergeten dat ze maar negentig centimeter groot zijn, hogedrukspuit onze vriend Rembrandt zijn palet vol, belt het Louvre dat ze een muur vrij moeten maken en voor je het weet geeft de Mona Lisa hem die raadselachtige knipoog, terwijl haar

oren nog niet droog zijn.

Baas: Ik zie dat je een echte liefhebber bent.

Philip: En terecht. Toch? Het feit dat Rembrandt kon inloggen op echt business-class talent, daarover valt niet te onderhandelen. Jezus, je hoeft alleen maar te kijken naar het product van die jongen. (*hij wijst op het schilderij*)

Baas: Misschien heb je gelijk, ik neem aan van wel, maar het geval wil, dat dit niet het schilderij is. Dit is een schilderij van een knalrood Spaanse meisje in een Flamengo-jurk, waarvan één of ander slim iemand er ieder jaar miljoenen verkoopt. De Rembrandt zit er achter. (*hij drukt op een knop. Het schilderij gaat omhoog en onthult een tweede schilderij, dat in de muur zit*) Wat vind je ervan?

Philip: Dit is de Rembrandt?

Baas: Ja.

Philip: Oh... oh, Baas. Oh, oh, oh, Baas... hij is subliem, meneer... Zonder meer subliem...

Baas: Licht en kleur goed?

Philip: Fantastisch.

Baas: Mooi, want deze schattige Delftse deerne heeft me honderddertig miljoen gulden gekost. (*men hapt naar lucht*) Ik denk dat ze wisten dat ik er zat.

Philip: Nou eh... het lijkt me een flinke smak geld om neer te tellen voor een doekje, maar u bent nou eenmaal iemand van 'moet kunnen', 'even scoren'. Joeri?

Joeri: Als Bastiaan Ligthart zegt: 'dat wil ik', dan is er voor het prijskaartje geen plaats aan de onderhandelingstafel.

Baas: Wat ik probeer te zeggen, heren, is dat dit (*het schilderij*) een Wokkel is. En dit (*pakt het Spaanse schilderij*) is toevallig ook een Wokkel. Willen jullie weten wat een Wokkel is?

Philip: Eh... een schilderij?

Baas: Een Wokkel is het mooiste ding van de hele wereld. Het is een nieuwe manier om geld te verdienen. Een manier om geld te verdienen... waar nog geen geld was: de enig ware definitie van opwinding.

Philip: Eh... ik heb misschien een bord voor m'n kop, dat dikker is dan de jaarplanner van het middle management Baas, maar ik zit even absoluut niet in een 'ik-begrijp-u-traject'. Ehm... wat is een Wokkel?

Baas: Dat is een uit drie gefrituurde aardappelsliertjes opgebouwd zoutje met een spiraal-vorm, vol geur-, kleur- en smaakstoffen en met een hoog vetgehalte.

Philip: Jaaaah... en misschien kunt u me ook even inpraten qua bijzondere factoren in verband hiermee...

Baas: Het is het eerste vormgegeven zoutje. De eerste designer-chips. Toen het gelanceerd werd, dacht niemand dat het een kans had. Maar tegen alle verwachtingen in heeft de markt het niet alleen geabsorbeerd, maar omhelst. Er was geen daling in de verkoop van enig ander voedingswaar. Er was geld gegenereerd, waar nog geen geld was.

Philip (*zeer onder de indruk*): En dat allemaal, omdat één of andere gestoorde troubleshooter met een ijzeren doorzettingsvermogen een zak chips bij de kloten heeft gepakt.

Baas: De Wokkel kon alleen in Nederland op de markt worden gebracht, omdat alleen de Nederlander zoiets wil eten. Die onbekende marketing-held vertrouwde op het schokbetonnen rioolachtige spijsverterings-systeem van de Hollandse consument en hij zat vanaf de eerste dag in de winstcijfers.

Philip: Mijn God Baas, dat is waarschijnlijk het meest inspirerende verhaal dat ik ooit ben tegengekomen, sinds ik voor het eerst nietsvermoedend een Jan, Jans en de Kinderen opensloeg in de kinderhoek van de Alberts Corner.

Baas: Wokkels zijn er in alle soorten en maten. Dit schilderij is nu honderddertig miljoen waard, omdat ik dat er voor heb betaald. Het heeft niks te maken met de intrinsieke waarde. Er zit waarschijnlijk meer licht en kleur in een zak Engelse drop. Maar wat dit ding zo bijzonder maakt is, dat als ik hem ooit ga verkopen, dat het bieden dan begint bij honderddertig miljoen. Dit (*het Spaanse schilderij*) is een Wokkel... Wie had ooit kunnen voorspellen, dat er ook maar iemand was die zoiets lelijks zou willen hebben? En toch kwam één of andere briljante jongen op het idee om ze op hardboard te laten drukken en ze bij de Wehkamp in de catalogus te zetten naast de gezichts-massage-staaf. Iedereen die z'n BMW van de zaak waard is, kan een groter partje van een bestaande markt afsnijden, maar vind iemand, die een gulden kan verdienen, waar nul gulden te verdienen viel. Die jongen mag naast mij en de Raad van Bestuur plaatsnemen in het directie-whirlpool bubbelbad.

Philip: Zo Baas, de directie-bubbels, dat is een gigantische wortel!

Baas: Geef ons een Wokkel, Philip en je zit erin. Wat zeg ik, je mag zelfs op één van de jet-blowers zitten. Geef ons een Wokkel! Zorg eens een keer voor wat opwinding! Verdien geld, waar nog geen geld is! Maak een oude man gelukkig!

Tweede Scène

Donkerslag. De geluiden van een squashbaan: het enorme gekreun van de spelers, het bonken van de bal, gevolgd door gekwelde uitroepen vol afkeer van het eigen spel.

URGH! - BONK URGH! - BONK URGH! - BONK... Shit, cholera, kanker, typhus. URGH! - BONK URGH! - BONK URGH! - BONK... Oh, Godherejesus, wat ben ik aan het doen?! URGH! - BONK URGH! - BONK URGH! - BONK... Kom op, je slaat als een gestoorde debiel! URGH! - BONK URGH! - BONK URGH! - BONK... Kut!

Joeri en Philip staan voor op het toneel in een squash-outfit. Ze leggen hun telefoons neer. Ze hebben allebei een racket, maar ze mimen de bal. Ze kijken naar het publiek, dat de achtermuur vormt.

Philip: Nou, ik ga jou met een paar rake klappen helemaal naar de kloten slaan, Joeremans.

Joeri: Ik zit in hetzelfde traject, Flippestijn. Ze doen een warming-up.

Philip: Volgens mij zit ik helemaal lekker vandaag. Godver, ik heb de laatste tijd zoveel gewichten getrokken, ik kan in m'n eentje een verhuisbedrijf beginnen.

Joeri: Ik sla er eentje op, okee?

Philip: Doe jij je best maar, jochie.

Joeri (*mimet een harde serve met een kreun*): Uurgh!

Philip (*mimet dat hij terug slaat met een nog hardere*): Uuurgh! (*Philip springt heen en weer alsof hij klaar is om terug te slaan. Maar Joeri kijkt ontspannen achter zich op de grond. Het is duidelijk, dat ondanks z'n enorme gemaai en gekreun, Philip de bal volledig heeft gemist*)

Joeri: Uit.

Philip (*realiseert het zich*): Hmmm, ja, technisch gezien heb je misschien wel gelijk, ja. Niet slecht, helemaal niet slecht. Maar je geeft hem nog veel te veel effect. Doe eens alsof er een onzichtbaar stuk touw zit tussen je rechter pols en je linker oor. Kijk, ik zal het voordoen. (*pakt de imaginaire bal op en slaat met een enorme kreun, Joeri slaat terug, Philip maait, kreunt en mist weer*) Je vergeet het touw, Joeri. Je bent niet geconcentreerd, hè? Serveer jij maar, dan ben je in het voordeel.

Joeri: Okee. Nul-nul gelijk.

Philip: Nul-nul, zeker weten. (*Joeri wil opslaan, maar Philip houdt hem tegen*) Ik kan me wel voorstellen hoor, dat je een beetje van slag bent na die sessie van vanmiddag met de Baas. Wat is die man inspirerend.

Joeri: Mmm. Okee, nul-nul.

Philip: En dat blijft het als je niet opslaat.

Joeri (*kijkt hem aan en serveert*): Urgh! (BONK)

Philip: Ik bedoel, met het aantal uren... (*de bal raakt de muur. BONK*)... dat ik gemiddeld maak... (*Philip slaat terug. BONK*) heb je iets nodig om jezelf in te verliezen. (*de bal raakt de muur. BONK*) Voor sommige mensen zijn dat natuurlijk de vrouwtjes, neem ik aan... (*Joeri slaat terug. BONK*)... maar voor mij niet. Ik heb geen tijd om met poesjes te spelen. (*de bal raakt de muur, BONK*)... Ha!!! (*Philip geeft een enorme maai en een mep..... en mist. De bal stuitert weg*)

Joeri: Eén - nul.

Philip: Mmm, zag je wat ik wou laten zien? Cross court verkeerde voet. Doe er je voordeel mee.

Joeri: Eén - nul.

Philip: Technisch één - nul, ja.

Joeri (*serveert*): Urgh! (BONK)

Philip: Eerlijk gezegd... (*de bal raakt de muur. BONK*)... als ik wel tijd vrijmaak voor een poes... (*Philip slaat de bal. BONK*) dan hebben die verdomde wijven... (*bal raakt de muur. BONK*)... het altijd te druk. Da's zo gek... (*het was een lob. Joeri kijkt waar hij neerkomt, draait zich om en slaat de bal van de glaswand terug. BONK. Philip draait zich ook om*) Kijk, zie je nou wat jouw probleem is...? (*de bal raakt de muur. BONK. Ze draaien zich allebei weer om. De bal stuitert weg*)

Joeri: Punt voor mij.

Philip: Jaaah... maar dat had ook heel makkelijk andersom kunnen zijn. Ik sloeg een lage zwieper in jouw ongedekte rug.

Joeri: Twee - nul. (*loopt naar voren om de bal op te pakken*)

Philip: En dan sta jij daar met mijn zwieper in jouw ongedekte rug en dan ben je helemaal weg en je kijkt de verkeerde kant op en daar ga je. En ik begrijp het wel. Het is ook behoorlijk frustrerend als je bedenkt hoe verdomde druk die wijven het tegenwoordig hebben. Soms kan ik het gewoon niet geloven, zo druk.

Joeri: Voor mij hebben ze meestal wel tijd. Twee - nul. (*serveert*) Urgh! (BONK)

Philip: Eigenlijk hebben we geluk. (*de bal raakt de muur. BONK*) Wij hebben meer tijd... (*Philip slaat de bal. BONK*) .. om onze carrière vorm te geven... (*de bal raakt de muur. BONK*) ... om onze dromen waar te maken. (*Joeri slaat de bal*) Zoals de droom... (*de bal raakt de muur. BONK*)... die Ligthart ons vandaag heeft gegeven. (*Joeri slaat de bal heel hard. BONK. Hij raakt bijna meteen de muur. BONK. Philip maait en mist, we horen de bal de zijmuur raken. BONK. Philip maait nog wat om zich heen, terwijl de bal drie andere muren raakt. BONK. BONK. BONK. Tenslotte stuitert de bal weg*) Zie je dat, Joeri? Die ging

alle kanten op.

Joeri: Drie - nul.

Philip: Hé, ik begrijp dat je afgeleid bent. Die ouwe is zo inspirerend. Stel je voor Joeri, vliegtuigen waren Wokkels en kunstbenen. Die gedachte moet je vasthouden, daarmee kun je door op het moment dat de boom omslaat in een recessie en je secretaresse kamillethee in de koffiekant doet. Tsjongejonge, d'r kan een behoorlijk schroefe losraken en je kunt totaal vereenzamen als je zo'n zware baan hebt als wij. Maar ik heb geen tijd om te vereenzamen.

Joeri: Het is drie - nul. Ben je klaar?

Philip: Nee, godverdegodver! We moeten aan het werk! (*geeft hem een klap op de rug*) Kom op krijger, stop die diepe gedachtes maar op een plek waar je ze lekker vindt. Als je filosofie wilt, moet je maar bij de VPRO gaan werken. Wij gaan eens wat peper bij mensen in de reet steken. Dus eh... we houden het op een gelijk spel?

Derde Scène

Het kantoor van Bastiaan Ligthart, als in scène 1. Het is een maand later. Het zou leuk zijn als er een paar planten in bloei staan. De baas en juffrouw de Boer.

Baas (*doet misschien heel even z'n das goed*): Dank u wel, juffrouw de Boer. Dat was fantastisch. Ik heb nog nooit een secretaresse gehad, die zo goed overweg kon met een kasboek.

Juffr. de Boer: Wat aardig dat u dat zegt, meneer Bastiaan.

Baas: En hij is ook zo dik.

Juffr. de Boer: Ik vind het niet erg om een beetje te bewegen, meneer.

Baas: Denkt u dat het zin heeft om er nog een keer overheen te gaan?

Juffr. de Boer: Nou ja, er staat nu wel een brainstormsessie ingeplanned...

Baas (*kijkt op z'n horloge*): Wat? Oh God ja, die opgewonden memo van Philip. Is hij er al?

Juffr. de Boer: Hij zit buiten te wachten, meneer.

Baas: Nou, stuur hem dan naar binnen meisje. Stuur hem naar binnen.

Juffr. de Boer: Ja, meneer Bastiaan. (*ze gaat weg. Meneer Ligthart streelt het kasboek. Philip komt binnen*)

Philip (*in de telefoon*): Kunt u niemand doorverbinden?

Baas: Sorry voor het wachten Philip, maar ik heb je memo gelezen en ik moet zeggen, dat ik het niet helemaal begrijp. Je zegt hier (*verwijst naar de memo*) dat je de uitdaging bij de kloten hebt gegrepen en dat je er flink je tanden in hebt gezet. Bedoel je daarmee, dat je een idee hebt?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto